

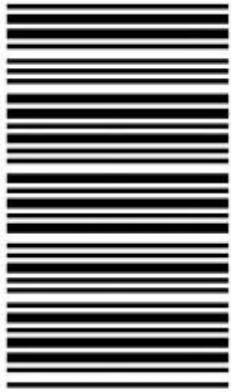
142

F

نام:

نام خانوادگی:

محل امضا:

142F

صبح جمعه

۹۳/۱۲/۱۵

دفترچه شماره ۱ از ۲

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.

امام خمینی (ره)

آزمون ورودی دوره های دکتری (نیمه متمرکز) داخل - سال ۱۳۹۴

فقه شافعی (کد ۲۱۴۴)

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی - فقه، اصول)	۹۰	۱	۹۰

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

اسفند ماه - سال ۱۳۹۳

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و ...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می شود.

■ ■ عَيْن الْأَصْحَ وَالْأَدَقَّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ أَوْ التَّعْرِيبِ (١ - ١٠)

- ۱- ﴿ وَ كُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمَانَاهُ طَائِرُهُ فِي عُنُقِهِ ﴾:
- (۱) و نامه اعمال و پرونده هر انسانی برگردن او آویخته است!
- (۲) و هر انسانی را ملازم گردانیدیم نامه اعمالش را در گردنش!
- (۳) و هر انسانی را که ملزم نمودیم، پرونده‌اش را به گردنش آویختیم!
- (۴) و تمام انسانها نامه اعمالی دارند که آن را برگردنشان آویخته‌ایم!
- ۲- « لَا يَهْلِكُ عَلَى التَّقْوَى سِنَخُ أَصْلٍ، وَ لَا يَظْمَأُ عَلَيْهَا زَرْعُ قَوْمٍ! »:
- (۱) رگ و ریشه قوم که بر تقوی باشد ابداً هلاک نگردد، و کشت و زرع آن قوم هرگز دچار بی آبی نمی‌شود!
- (۲) هلاک شدنی نیست اصل و ریشه‌ای که در زمین تقوی روئیده باشد، و زراعت آن دچار تشنگی نمی‌گردد!
- (۳) هلاک نشود هیچ ریشه‌ای که بر تقوی نهاده باشد، و تشنه نگردد کشت قومی اگر در زمین تقوی قرار گرفته باشد!
- (۴) اصل ریشه‌ای که بر تقوی روئیده است هلاک نمی‌شود، و زراعت قومی که در آن زمین کاشته شده دچار بی آبی نمی‌گردد!
- ۳- « كَان يَرَى أَنَّ مَسْأَلَةَ الْإِسْلَامِ فِي وَعْيِ الْمُؤْمِنِينَ بِهٖ عَلَى مَسْتَوَى الْقِيَادَةِ أَوْ الْقَاعِدَةِ هِيَ مَسْأَلَةُ الدَّعْوَةِ الْمُتَحَرِّكَةِ فِي كُلِّ صَعِيدٍ! »:
- (۱) از دید او اسلام دعوتی است حرکت بخش و توفنده در همه عرصه‌های زندگی برای سطح فرماندهی یا فرمانبری!
- (۲) مسئله اسلام در بینش مؤمنان به آن در حد رهبری یا رهروی به نظر او، دعوتی است حرکت آفرین در همه زمینه‌ها!
- (۳) به نظر او مسئله اسلام در بینش معتقدانش، از رهبری گرفته تا رهروی، دعوتی است زنده و پویا در همه سطوح!
- (۴) او می‌دید که موضوع اسلام در آگاهی مؤمنان به آن در سطح فرماندهی یا فرمانبری مسئله دعوت حرکت بخش در همه سطوح است!
- ۴- « يَسْتَعْمَلُ الْإِسْتِكْبَارَ الْعَالَمِيَّ الْمَجَاعَةَ وَ انْتِشَارَ الْأَمْرَاضِ الْمَسْتَوْتِنَةِ وَ تَدَهُّورَ مَسْتَوِيَّاتِ الْمَعِيشَةِ وَ حَالَةَ التَّخَلُّفِ، وَ يَعْمَلُ عَلَى تَكْرِيسِ وَجُودِهِ عَسْكَرِيًّا! »: استكبار جهانی
- (۱) از گرسنگی و شیوع بیماریهای مسری و نبودن نیازهای زندگی و مخالفتها سوء استفاده می‌کند، و سلطه نظامی خویش را تحمیل می‌نماید!
- (۲) از قحطی و گسترش امراض محلی و نبود امکانات زندگی و عقب افتادگی فرصت طلبی می‌کند، و در جهت تحمیل سلطه نظامی عمل می‌کند!
- (۳) از گرسنگی و انتشار بیماریهای واگیردار و از هم‌گسیختگی زندگی و اختلافات بهره‌برداری می‌کند، و وجود نظامی خود را بیشتر می‌نماید!
- (۴) از قحطی و شیوع بیماریهای بومی و پایین آمدن سطح زندگی و حالت عقب ماندگی بهره‌برداری نموده برای تثبیت حضور نظامی خود اقدام می‌کند!
- ۵- « لَذَعْتَنِي دَمْعَةٌ تَلْفَحُ خَدَيَّ نَبْهَتَنِي مِنْ ضَلَالٍ لَيْسَ يُجْدِي! »:
- (۱) اشکی که گونه‌ام را می‌سوزاند لذت‌بخش بود و مرا از گمراهی بیهوده بیدار ساخت!
- (۲) قطره اشکی که گونه‌ام را می‌سوزاند مرا آزرده و از گمراهی بی‌فایده بیدارم ساخت!
- (۳) قطره اشکی مرا سوزاند و گونه‌هایم را تر کرد و از ضلالت ناسودمند نجاتم داد!
- (۴) اشکی مرا آزرده و چون آتشی مرا سوزاند و توبیخ کرد ولی سودمند افتاد!

- ۶- « ولو كانت الأرزاق تجري على الحجا هلكن إذن من جهلهنّ البهائم!»: (۱) كم بخور، همیشه بخور! (۲) هان كه كار از محكم كارى عيب نمى كند!
- ۳) هرآنكس كه دندان دهد نان دهد! (۴) گاوان و خران باربردار، به زادميان مردم آزار!
- ۷- « رُزِقَتَ أَسْمَحَ مَا فِي النَّاسِ مِنْ خُلُقٍ إِذَا رُزِقَتِ التَّمَاسُ الْعُذْرَ فِي الشِّيمِ!»: (۱) إذا عذرت غيرك فقد فزت بأفضل خلق! (۲) لاتنال التماس العذر لغيرك إلا بعد خلق سمح! (۳) من رزق التماس العذر لغيره فقد عاملهم بالسماحة! (۴) لا تنال بين الناس سماحة الأخلاق إلا بعد التماس العذر لهم!
- ۸- « اثر زبان قرآن در پیشرفت و توسعه زبان عربی بی حدّ و حصر است!»: (۱) تأثیر اللّغة القرآنية لا یحدّد في توسعه لغة العربیة و تقدّمها! (۲) لا یمكن تحدید و إحصاء أثر لغة القرآن على لغة العربیة و تقدّمها! (۳) إن أثر لغة القرآن في تقدّم و توسعه اللّغة العربیة لا یعدّ و لا یحصی! (۴) لا یحدّد و لا یحصی التأثير الذي جعله القرآن على اللّغة العربیة و توسعتها!
- ۹- « کتابی را به او امانت دادم، اما متأسفانه توجّهی به حفظ امانت نکرد!»: (۱) أعرته کتاباً، لكنّه مع الأسف لم یعر اهتماماً لحفظ الأمانة! (۲) دفعت له کتاباً أمانة، أمّا إنّه مع الأسف لم یهتمّ بالأمانة جيّداً! (۳) أعطیت کتاباً له، ولكنّه من المؤسف لم یراع الأمانة حفظاً لها! (۴) استعرتّه کتاباً، ولكن من سوء الحظّ لم یحفظ الانتباه للأمانة جيّداً!
- ۱۰- « کمیساریای عالی پناهندگان نگرانی خود را نسبت به بحران کنونی ناشی از قحطی و سیلاب اظهار داشت!»: (۱) إنّ اللّجنة العلیا لشؤون النّازحین أفادت عن استیائها إزاء الأزمة الحاليّة بسبب القحط و السيول! (۲) إنّ منظّمة اللاجئین العلیا أبانت عن عدم ارتياحها قبال الأزمة الطّارئة بسبب الجذب و الطّغیانات! (۳) أدلت الجمعیة العامّة لشؤون النّازحین عن مخاوفها تجاه البحران الطّاحن بسبب الجفاف و السيول! (۴) أعربت المفوضیة العلیا لشؤون اللاجئین عن قلقها إزاء الأزمة الراهنة بسبب المجاعة و الفيضانات!

■ ■ عین الخطأ في التشكيل (۱۱ - ۱۳)

- ۱۱- « أ فلا ترى أن لا ينجح الكسلان؟ ولكنّ الذي أطمع فيه هو أن أنجح أنا في الامتحان!»: (۱) يَنْجَحُ - لكنّ - أطمعُ - الامتحان (۲) تَرَى - يَنْجَحُ - الكسلانُ - أطمعُ (۳) تَرَى - يَنْجَحُ - الكسلانُ - أنجح (۴) الكسلانُ - أطمعُ - أنجح - الامتحان

۱۲- « لا طالبة متوانية بين اولئك الطالبات اللاتي تراهن في الصف! »:

- (۱) متوانية - بين - اللاتي - تراهن
 (۲) طالبة - متوانية - بين - الطالبات
 (۳) متوانية - الطالبات - تراهن - الصف
 (۴) طالبة - متوانية - اولئك - اللاتي

۱۳- عين الخطأ:

- (۱) إنما يُستدلُّ على الصَّالِحِينَ بما يُجري اللهُ لهم على السَّنِ عِبَادِهِ،
 (۲) فليكنْ أحبُّ الذَّخَائِرِ إِلَيْكَ ذَخِيرَةَ الْعَمَلِ الصَّالِحِ، فَمَلِكٌ هَوَاكَ،
 (۳) و شُحٌّ بِنَفْسِكَ عَمَّا لَا يَحِلُّ لَكَ، فَإِنَّ الشُّحَّ بِالنَّفْسِ الْإِنْصَافُ مِنْهَا،
 (۴) و أشعرُ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ لِلرَّعِيَّةِ و المَحَبَّةَ لَهُمْ و اللُّطْفَ بِهِمْ!

■ ■ عين الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفي (١٤ - ١٨)

۱۴- ﴿ و لِيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾:

- (۱) كنتم: ماضٍ - مجرد ثلاثي - معتل و أجوف (إعلاله بالحذف) / فعل من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ، اسمه ضمير «تم» البارز و خبره شبه الجملة «فيه»
 (۲) يبيِّنَنَّ: مضارع - مزيد ثلاثي من باب تفعيل - معتل و أجوف - معرب / فعل مرفوع و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و النون تأكيد ثقيلة
 (۳) فيه: «في» حرف عامل جر، والهاء: ضمير متصل للنصب أو للجر - مبني على الكسر بسبب وقوعه بعد ياء ساكنة / فيه: جار و مجرور و متعلقهما فعل «كنتم»
 (۴) ما: اسم - موصول عام أو مشترك (لغير ذوي العقول عادة) - معرفة / مفعول به و منصوب محلاً، و صلته الجملة التالية، و عائد الصلة ضمير الهاء في «فيه»
 ۱۵- « إذا ما أتت من صاحب لك زلةً فكن أنت محتالاً لزلته عذراً! »:

- (۱) لك: اللام حرف عامل جر؛ الكاف: ضمير متصل للنصب أو للجر / مجرور محلاً بحرف الجر؛ لك: جار و مجرور و متعلقهما شبه فعل «زلة»
 (۲) عذراً: مفرد مذكر - جامد - نكرة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / حال مفردة و منصوب و صاحب الحال ضمير «أنت»
 (۳) محتالاً: اسم - مفرد مذكر - مشتق و اسم فاعل (مصدره: احتيال) - نكرة - معرب / خبر مفرد لفعل «كان» و منصوب
 (۴) زلة: مفرد مؤنث - جامد (اسم المرة) - نكرة - معرب - صحيح الآخر / مفعول به و منصوب

۱۶- « و خلتهم سهاماً صائبات فكانوها ولكن للأعادي! »:

- ۱) كانوا: للغائبين - مجرد ثلاثي - معتل و أجوف / فعل من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ اسمه ضمير «ها» المتصل
- ۲) خلت: للمتكلم وحده - مجرد ثلاثي - صحيح و سالم - مبني / فعل من أفعال القلوب للرجحان، فاعله ضمير التاء البارز
- ۳) أعادي: جمع الجمع (مفرده: أعداء جمع عدو) - معرب - منقوص - ممنوع من الصرف / مجرور بكسرة مقدره بسبب تحليه بألف ولام
- ۴) صائبات: جمع سالم للمؤنث - مشتق و اسم فاعل - نكرة مخصصة - ممنوع من الصرف / نعت حقيقي و منصوب بالكسر بالتبعية للمنوع

۱۷- « خليلي؛ ما أحرى بذئ اللب أن يرى صبوراً، ولكن لا سبيل إلى الصبر! »:

- ۱) سبيل: مفرد مذكر - نكرة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / اسم «لا» النافية للجنس و منصوب والجملة اسمية
- ۲) صبوراً: مفرد مذكر - مشتق و صفة مشبهة (مصدره: صبر) - نكرة - منصرف / حال مفردة، أو مفعول أول لفعل «يرى»
- ۳) خليلي: مثني مذكر - جامد (غير مصدر) - معرف بالنداء - معرب - صحيح الآخر / منادى مضاف و منصوب بالياء، و حذفت النون بسبب الإضافة
- ۴) يرى: للغائب - مجرد ثلاثي - معتل و ناقص (و كذلك مهموز العين) - مبني للمجهول / فعل و مع نائب فاعله جملة فعلية و مصدر مؤول و مفعول به لفعل «أحرى»

۱۸- « عسى أن يعود الغائب فجأة! ». عين الخطأ:

- ۱) المصدر المؤول «أن يعود الغائب» فاعل للفعل التام «عسى»، و «يعود» فعل و فاعله «الغائب»
- ۲) عسى: فعل تام و فاعله المصدر المؤول «أن يعود...» و «الغائب» فاعل و مرفوع لفعل «يعود»
- ۳) عسى: من النواسخ للقرب و الرجاء، اسمه ضمير الشأن، و خبره الجملة الفعلية «أن يعود...»
- ۴) المصدر المؤول «أن يعود...» خبر مقدم لفعل «عسى»، و «عسى» من النواسخ، اسمه «الغائب»

■ ■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۱۹-۳۰)

۱۹- عين همزة القطع كلها:

- ۱) إنه أكرم من أبيه - أنا لا أجلس هنا - أكرمني يا ربّي!
- ۲) إعلمي أنك ناجحة في الامتحانات - ما أفضل أستاذتنا!
- ۳) إحترمت إبنتي أباهما - ما أحسن هذا الأستاذ خلقاً!
- ۴) رأيت إمرأ تائها في الطريق مع ابنه فأرشدته!

- ٢٠- عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ التَّنْيَةِ: «هواء، قاض، عبدالله»: (١) هواءين، قاضيين، نوي عبدالله (٢) هواءان، قاضيان، عبدا الله (٣) هواءين، قاضين، عبدي الله (٤) هواءان، قاضيان، ذاعبدالله
- ٢١- عَيْنَ الصَّحِيحِ: لَا يُجْرَى الْإِعْلَالُ بِالْقَلْبِ فِي كَلِمَةٍ...! (١) أَقْوَمَ (٢) مَخَوْفَةً (٣) إِنْسَوَقَ (٤) موزان
- ٢٢- عَيْنَ لَامِ الْجُودِ: (١) لَمَّا آمَنَ الْكُفَّارُ بِرَبِّهِمْ! (٢) ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ (٣) هَذِهِ الطَّالِبَةُ لِتَدْرُسَ هُنَا! (٤) ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ﴾
- ٢٣- عَيْنَ الصَّحِيحِ: (١) يَا مُضَيِّعَةً أَوْقَاتِهَا سَتَنْدَمِينَ! (٢) يَا مُضَيِّعَ أَوْقَاتِهِ سَتَنْدَمُ! (٣) يَا مُضَيِّعَةً أَوْقَاتِهَا سَتَنْدَمِينَ! (٤) يَا مُضَيِّعًا أَوْقَاتِهِ سَتَنْدَمُ!
- ٢٤- عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ إِعْرَابِ «مَمزَّقٍ» عَلَى التَّوَالِي: هَذَا كِتَابٌ مَمزَّقٌ - هَذَا كِتَابٌ مَمزَّقٌ أَوْرَاقُهُ: (١) نَعْتُ سَبَبِي - نَعْتُ سَبَبِي (٢) نَعْتُ حَقِيقِي - نَعْتُ سَبَبِي (٣) نَعْتُ حَقِيقِي - نَعْتُ حَقِيقِي (٤) نَعْتُ سَبَبِي - نَعْتُ حَقِيقِي
- ٢٥- عَيْنَ الْخَطَأِ: (١) كَمْ طَالَعْتُمْ كِتَابًا؟ (٢) كَمْ كِتَابٌ فِي مَكْتَبَتِي! (٣) كَمْ مَرَّةً شَاهَدْتُمْ أَخَاكَ؟ (٤) كَمْ سَاعَاتٍ عِنْدِي!
- ٢٦- عَيْنَ الْخَطَأِ: (١) هُنَاكَ أَلْفٌ وَ نَيْفٌ مِنَ الطَّلِبَةِ وَ الطَّالِبَاتِ فِي جَامِعَتِنَا! (٢) دَرَسْتُ الطَّلِبَةُ حَتَّى الْآنَ سَنَةً وَ نَيْفًا مِنَ الدَّرُوسِ! (٣) قَدْ تَسَلَّمْتُ مِنْهُ خَمْسِينَ وَ نَيْفًا مِنَ الدَّرَاهِمِ! (٤) جَاءَ بِأَلْفِ دَلِيلٍ وَ نَيْفِ لِيُثَبِّتَ مَدْعَاهُ!
- ٢٧- « لَا تَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَ تَعْمَلْ بِالْمَنْكَرِ! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ «الْوَاوِ» وَ «تَعْمَلُ» عَلَى التَّوَالِي: (١) مَعِيَّةٌ / مَرْفُوعٌ (٢) عَاطِفَةٌ / مَنْصُوبٌ بِأَنَّ الْمَقْتَرَةَ (٣) اسْتِنْفَافِيَّةٌ / مَرْفُوعٌ (٤) مَعِيَّةٌ / مَنْصُوبٌ بِأَنَّ الْمَضْمُرَةَ
- ٢٨- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي أُسْلُوبِ التَّعَجُّبِ « لَا يَغْفَلُ وَ لَا يَتَكَاسَلُ الْمَجْتَهِدُ »: (١) مَا أَشَدَّ غَفْلَةً وَ كَسَلًا الْمَجْتَهِدُ! (٢) مَا أَغْفَلَ الْمَجْتَهِدُ وَ عَدِمَ تَكَاسُلَهُ! (٣) أَغْفَلَ بِالْمَجْتَهِدِ وَ أَقَلَّ بِتَكَاسُلِهِ! (٤) مَا أَكْثَرَ أَلَّا يَغْفَلَ الْمَجْتَهِدُ وَ لَا يَتَكَاسَلُ!
- ٢٩- عَيْنَ الْخَطَأِ: (١) أَطْعَمَهُمَا الْوَالِدَانِ! (٢) الْوَالِدَانِ أَطْعَمَهُمَا! (٣) أَطْعَمَهُمَا الْوَالِدَيْنِ! (٤) الْوَالِدَيْنِ أَطْعَمَهُمَا!

۳۰- عین الصحیح:

- (۱) خاطبونی و خاطبت المعلمون!
(۲) خاطبونی و خاطبت المعلمین!
- (۳) خاطبني و خاطبت المعلمين!
(۴) خاطبونی و خاطبتهم المعلمون!
- ۳۱- کدام مطلب درباره‌ی آبی که از آن استفاده شده است صحیح است؟ آب
(۱) مستعمل در غسل‌های مندوب، بنا بر راجح، غیر مطهر است.
(۲) مستعمل در غسل زنی اهل کتاب، بلاخلاف مطهر است.
(۳) استفاده شده در تجدید وضو، بنا بر راجح، غیر مطهر محسوب می‌شود.
(۴) استعمال شده در شستن مرتبه‌ی چهارم اعضا در وضو، بلاخلاف، مطهر است.
- ۳۲- مطابق رأی راجح مذهب شافعی، کدام مطلب در ارتباط با نیت رفع حدث، صحیح است؟ اگر
(۱) شخص فاقد الطهورین، تنها نیت غسل کند، باید وضو بگیرد زیرا رعایت ترتیب در وضو، الزامی است.
(۲) زن جنب، به اشتباه برای غسل خویش، نیت رفع حیض کند، غسل او صحیح نیست زیرا سبب غسل، متفاوت است.
(۳) زن حائض، در حال حیض، غسل کرده و نیت رفع حدث نماید، غسل او صحیح نیست زیرا به بازیچه گرفتن احکام شرعی است.
(۴) فرد جنب، نیت غسل جمعه کند، با این غسل، جنابت او نیز برطرف شده زیرا هدف تطهیر بدن است و حاصل شده است.
- ۳۳- مسافری پس از دخول وقت نماز از کنار آبی پاک عبور می‌کند و وضو نمی‌گیرد. پس از دور شدن از آب و کمبود وقت، تیمم می‌کند و نماز می‌خواند. در این صورت کدام بیان در مورد او صحیح است؟
(۱) تیمم و نماز او باطل است زیرا کار او استخفاف به نماز محسوب می‌شود.
(۲) نمازش صحیح است و اعاده لازم نیست زیرا برای او تیمم جایز بوده است.
(۳) به خاطر حرمت وقت نمازش را خوانده و بعداً باید نمازش را قضا کند.
(۴) تیمم و در نتیجه نمازش باطل است زیرا پس از دخول وقت می‌توانسته وضو بگیرد.
- ۳۴- در کدام حالت، نماز باید «اعاده» شود؟ در نماز
(۱) سرّی به کسی اقتدا کند که نمی‌داند وضو دارد یا خیر
(۲) سرّی به فردی اقتدا کند که نمی‌داند امی است یا خیر
(۳) جهری به فردی اقتدا کند که به دلیل امی بودن، آن را سرّی می‌خواند.
(۴) جهری به کسی اقتدا کند که سهواً آن را سرّی می‌خواند.
- ۳۵- کدام مورد از جهت حکم فقهی دنیوی، شهید محسوب می‌شود؟
(۱) مسلمانی که در حال فرار از جنگ با کفار، توسط آنها کشته می‌شود.
(۲) کسی که ظالمانه و از روی تعدی توسط کفار کشته شود.
(۳) فرد مسلمانی که در راه کسب روزی حلال، در دریا غرق شده است.
(۴) مسلمانی که در حال جاسوسی به نفع مسلمانان، در دارالحرب، فوت کند.
- ۳۶- زنی مسافر که به بچه‌اش شیر می‌دهد و روزه گرفتن به او ضرر نمی‌رساند، به نیت استفاده از رخصت سفر، روزه نمی‌گیرد، در این صورت، افطار او، جایز
(۱) نیست زیرا روزه گرفتن ضرری به او نمی‌رساند.
(۲) نیست زیرا رخصت ارضاع، ضعیف‌تر از رخصت سفر است.
(۳) است ولی باید فدیة بدهد زیرا زن شیرده، باید فدیة پرداخت کند.
(۴) است و فدیة بر او لازم نیست زیرا از رخصت سفر، استفاده کرده است.
- ۳۷- مطابق قول راجح، اگر صاحب مال به مدیون بگوید: «طلب خود از تو را به عنوان زکات مالم قرار دادم»: در این صورت کدام مطلب صحیح است؟
(۱) زکات، پرداخت شده است زیرا هدف، حاصل است.
(۲) اگر دین حلول یافته باشد، زکات، صحیح است و گرنه خیر
(۳) به شرطی زکات، مجزی است که عادت صاحب مال، چنین باشد.
(۴) زکات، به حساب نمی‌آید تا اینکه دین را پس بگیرد و دیگر بار به او بدهد.

- ۳۸- فردی به دیگر می‌گوید: «أسلفتک هذه الدار فی هذه السیارة» در این صورت، کدام مطلب، صحیح است؟
- (۱) سلم، منعقد نمی‌شود زیرا مسلم فیه باید دین باشد.
 - (۲) سلم منعقد نمی‌شود زیرا سلم باید در محصولات کشاورزی باشد.
 - (۳) سلم، منعقد می‌شود زیرا فروش عین به طریق اولی، جایز است.
 - (۴) بیع، منعقد می‌شود زیرا همچنانکه بیع اعیان درست است بیع دیون نیز جایز است.
- ۳۹- حقیقت حواله در اصح اقوال، چیست؟
- (۱) بیع دین بدین
 - (۲) ابراء به شرط ابراء
 - (۳) استیفاء به شرط استیفاء
 - (۴) انتقال دین از ذمه‌ای به ذمه‌ای دیگر
- ۴۰- شخصی در حال صحت به نفع دیگری اقرار می‌کند و در حال مرض (مرض الموت) به نفع شخصی دیگر اقرار می‌کند. مال مقرر هم به اندازه‌ای نیست که کفاف هر دو اقرار را بکند. در این حالت، کدام بیان صحیح است؟
- (۱) اگر اقرار حالت مرض به عین باشد پذیرفته می‌شود در غیر این صورت، نافذ نیست.
 - (۲) اقرار حالت صحت، بر اقرار حالت مرض، مقدم نمی‌شود، زیرا هر دو معتبرند.
 - (۳) اقرار صحت مقدم بر اقرار مرض است زیرا در اقرار مرض، امکان حرمان ورثه وجود دارد.
 - (۴) اقرار حالت صحت بر حالت مرض مقدم می‌شود زیرا اقرار حالت مرض، مثل وصیت است.
- ۴۱- اگر ولی دختری، زنی را وکیل کند تا برای عقد نکاح دخترش، یک وکیل مرد بگیرد و این وکیل، عقد نکاح را منعقد کند نکاح، چگونه است؟
- (۱) باطل است اما در صورت دخول، مهر مسمی برای زوجه ثابت است.
 - (۲) فاسد است و قبل از دخول، تفریق صورت می‌گیرد اما بعد از دخول، خیر
 - (۳) باطل است زیرا زن در عقد نکاح ولایتی ندارد و توکیل نیز نوعی ولایت است.
 - (۴) صحیح است و آثار شرعی بر آن مترتب می‌شود زیرا زن، سفیر میان ولی و وکیل است.
- ۴۲- در عدم صحت توکیل در کدام مورد اختلاف نظر وجود دارد؟
- (۱) ایلاء
 - (۲) یمین
 - (۳) لعان
 - (۴) ظهار
- ۴۳- فردی که دو دین بر عهده‌ی اوست و در قبال یکی از آنها عینی را به رهن گذاشته است، یکی از آن دو دین را پرداخت می‌کند و می‌گوید این، آن دینی است که در مقابل آن رهن وجود داشت، مرتهن هم می‌گوید: نه، این دین دیگر است، در این صورت کدام بیان صحیح است؟
- (۱) این پرداخت در مقابل دینی محسوب می‌شود که قدیمی‌تر است.
 - (۲) قول مرتهن است زیرا مرتهن که نیکی کرده نباید متضرر شود.
 - (۳) قول راهن است زیرا او به نیت و فعل خویش آگاه‌تر است.
 - (۴) این پرداخت در قبال دینی به حساب می‌آید که حال آنست نه مؤجل
- ۴۴- مطابق رأی راجح، کدام عبارت در مورد اثبات وقف صحیح است؟ شهادت یک مرد
- (۱) و یمین مدعی پذیرفته نمی‌شود زیرا، بینه، ناقص است.
 - (۲) و دو زن پذیرفته می‌شود زیرا مقصود از وقف، مال است.
 - (۳) و دو زن پذیرفته نمی‌شود زیرا متعلق وقف، لزوماً مال نیست.
 - (۴) و یمین مدعی پذیرفته می‌شود زیرا ملکیت موقوف به موقوف علیه منتقل می‌شود.
- ۴۵- مطابق قول جدید امام شافعی، اگر فردی به دیگری بگوید: «أعمرتك هذه الدار ما عشت» و مورد مصرف بعدی خانه را مشخص نکند
- (۱) نه وقف منعقد می‌شود و نه هبه، زیرا صیغه باید مطلق باشد.
 - (۲) وقف، منعقد می‌شود و پس از مرگ موقوف علیه، به فقرا داده می‌شود.
 - (۳) هبه‌ی صحیح، منعقد شده و پس از مرگ معمر، به عقبه‌ی او می‌رسد.
 - (۴) هبه‌ی صحیح، منعقد شده و پس از مرگ معمر، به ورثه‌ی معمر می‌رسد.
- ۴۶- تصرف مفلس محجور علیه در کدام مورد، نافذ نیست؟
- (۱) اسقاط قصاص، زیرا باعث تفویت دیه نیز می‌گردد.
 - (۲) اجاره دادن اعیان مالش، زیرا موجب ایراد ضرر به غرما می‌شود.
 - (۳) استیفاء حق قصاص، زیرا می‌تواند به جای آن دیه اخذ کند.
 - (۴) فروش اموال از طریق سلم، زیرا خارج کردن مال از ملکیت خویش است.

- ۴۷- مهر زن قبل از دخول، چگونه دینی است؟
 (۱) لازم و مستقر
 (۲) لازم و غیر مستقر
 (۳) مستقر و غیر لازم
 (۴) غیر لازم و آیل الی اللزوم
- ۴۸- در اصح اقوال، اگر دختر بکر در دو حالت زیر سکوت کند، به ترتیب سکوت او حمل بر رضا -
 «استأذنها الولی فی دون المهر»؛ «استأذنها الولی فی أن یزوجها بغير كفء»
 (۱) می شود - نمی شود (۲) می شود - می شود (۳) نمی شود - می شود (۴) نمی شود - نمی شود
- ۴۹- زوجه به شوهرش می گوید: «إن طلقنی فأنت بریء من صدیقی» زوج هم او را طلاق می دهد، در این صورت، کدام بیان صحیح است؟
 (۱) طلاق خلعی واقع می شود و ذمه ی زوج از پرداخت مهر، بری می گردد.
 (۲) بینونت بین آن دو حاصل می شود ولی به دلیل فساد عوض، مهرالمثل ثابت می شود.
 (۳) طلاق رجعی واقع می شود چون ابراء معلق صحیح نیست و صداق، ساقط نمی شود.
 (۴) طلاق واقعی واقع نمی شود چون مال برای مرد ثابت نمی شود و مرد هم به طمع مال، زن را طلاق داده است.
- ۵۰- مردی با زنش بر یک عین مشخص مخالفه می کند، اما این عین، مستحق للغیر در می آید. در این صورت، خلع، چگونه است؟
 (۱) صحیح نیست ولی طلاق رجعی واقع می شود تا مرد متضرر نشود.
 (۲) صحیح است و مرد می تواند مهرالمثل را از زن مطالبه کند.
 (۳) صحیح نیست و طلاق واقعی واقع نمی شود زیرا مرد به طمع مال، طلاق داده است.
 (۴) صحیح است و مرد، حق مطالبه ی بدل (مثل یا قیمت) آن عین را دارد.
- ۵۱- زن مطلقه در ایام عده ای که حق سکنی دارد، حق سکنی را مطالبه نمی کند. در این صورت، حق سکنی
 (۱) ساقط است و به عنوان دین بر ذمه ی زوج، قرار نمی گیرد.
 (۲) همانند نفقه بر ذمه ی زوج، ثابت است و قابل مطالبه است.
 (۳) همانند نفقه، پس از گذشت زمان مقرر، قابل مطالبه نیست.
 (۴) ساقط است به شرطی که طلاق به درخواست زوجه بوده باشد.
- ۵۲- در مسأله ی زیر کدام یک حجب می شود؟
 مات عن زوجة و ام و اخ لأم و اخت لأم و جدة لأب.
 (۱) جدة لأب (۲) اخ لأم (۳) اخت لأم (۴) اخت لأب
- ۵۳- در مسأله زیر، بیشترین و کمترین سهم به ترتیب مربوط به چه کسانی است؟
 ماتت عن زوج و بنت ابن و اخت شقیقة و ام
 (۱) زوج - ام (۲) اخت شقیقة - ام
 (۳) زوج - اخت شقیقة (۴) بنت ابن - اخت شقیقة
- ۵۴- در مسأله زیر سهم اخت لأب چقدر است؟
 ماتت عن بنت و بنت ابن و اخ لأم و اخت لأم و عم شقیق و ام و اخت لأب
 (۱) $\frac{1}{2}$ (۲) $\frac{1}{6}$ (۳) $\frac{1}{12}$ (۴) سهمی ندارد
- ۵۵- نسبت دیه ی «یهودی ذمی» و «مجوسی ذمی» نسبت به دیه ی مسلمان به ترتیب چقدر است؟
 (۱) $\frac{1}{3}$ و $\frac{1}{15}$ (۲) $\frac{1}{2}$ و $\frac{1}{3}$ (۳) $\frac{1}{3}$ و $\frac{1}{5}$ (۴) $\frac{1}{2}$ و $\frac{1}{5}$
- ۵۶- مطابق قول جدید امام شافعی، اگر قاتل برای پرداخت دیه، شتر نیافت، چگونه باید عمل کند؟
 (۱) هزار دینار یا ده هزار درهم پرداخت کند.
 (۲) هزار دینار یا دوازده هزار درهم پرداخت کند.
 (۳) دویست رأس گاو یا هزار رأس گوسفند پرداخت کند.
 (۴) قیمت شتران را بر اساس نقد غالب بلد پرداخت کند.

- ۵۷- قاذف با اعتراف به قذف فردی بی‌گناه، مدعی می‌شود که در حالت قذف، مقذوف، دیوانه بوده است ولی مقذوف می‌گوید که دیوانه نبوده است. اگر مقذوف سابقه‌ی جنون داشته باشد مطابق قول راجح، کدام مطلب صحیح است؟
- (۱) حد قذف، ساقط است زیرا اقرار قاذف قابل تجزیه نیست.
 - (۲) حد قذف بر قاذف اجرا می‌شود زیرا جنون مقذوف تأثیری در اسقاط حد ندارد.
 - (۳) قول، قول قاذف است زیرا ادعای او ممکن است و اصل، برائت ذمه است.
 - (۴) قول، قول مقذوف است زیرا ادعای او ممکن است و اصل، عدم جواز قذف است.
- ۵۸- فردی بالغ ضمن اقرار به قتل، ادعا می‌کند که در روز قتل، صغیر بوده است. از نظر کارشناسی هم امکان تصدیق او وجود دارد. در این صورت، کدام بیان در مورد ادعای او صحیح است؟
- (۱) با یمین، تصدیق می‌شود.
 - (۲) بدون یمین، تصدیق می‌شود.
 - (۳) تصدیق نمی‌شود زیرا ضرری را از خود دور می‌کند.
 - (۴) تصدیق نمی‌شود زیرا موجب پایمال شدن خون بی‌گناهی می‌شود.
- ۵۹- اثبات کدام مورد از جهت جنسیت شهود یا تعداد آن‌ها، با سایر موارد تفاوت دارد؟
- (۱) نسب
 - (۲) اقرار
 - (۳) وکالت
 - (۴) ضمان
- ۶۰- در یک سانحه‌ی رانندگی غیر عمدی دو زن حامله با یکدیگر تصادف می‌کنند و هر دو همراه با دو جنین خود فوت می‌کنند. پلیس هر دو زن را به یک میزان مقصر می‌داند. در این صورت کدام عبارت صحیح است؟
- (۱) نه کفاره لازم می‌آید و نه دیه و هر دو با هم تهاوتر می‌کنند.
 - (۲) از ماترک هر زن، نصف دیه‌ی زن دیگر پرداخت می‌شود.
 - (۳) از ماترک هر زن، دیه‌ی کامل زن دیگر پرداخت می‌شود.
 - (۴) از ماترک هر کدام از آن دو زن، باید چهار کفاره پرداخت شود.
- ۶۱- کتب اصولی مقابل، به ترتیب بر کدام طریقه تألیف یافته است؟ «التقریب و الإرشاد»: «تقویم الأدلة»
- (۱) متکلمان - فقها (۲) فقها - فقها (۳) فقها - متکلمان (۴) متکلمان - متکلمان
- ۶۲- اگر قایل به این باشیم که با وجود دین، پرداخت زکات، واجب نیست، می‌توان گفت که: دین است.
- (۱) سبب وجوب (۲) مانع حکم (۳) شرط وجوب (۴) مانع سبب
- ۶۳- فردی یک رکعت از نماز مغرب را قبل از غروب آفتاب و دو رکعت دیگر را پس از غروب آفتاب می‌خواند. کدام مطلب در این مورد صحیح است؟
- (۱) تمام نماز، ادا محسوب می‌شود با قیاس بر نماز صبح و عصر
 - (۲) یک رکعت، اداء و دو رکعت دیگر قضا محسوب می‌شود به اعتبار واقع.
 - (۳) کل نماز، قضا است زیرا همه‌ی اجزای آن در زمان خویش انجام نشده است.
 - (۴) تمام نماز قضا محسوب می‌شود زیرا بخش اعظم آن خارج از وقت بوده است.
- ۶۴- عدم وقوع طلاق مکره، به خاطر وجود چه وصفی است؟
- (۱) عرفی (۲) حقیقی (۳) سلبی (۴) شرعی
- ۶۵- فردی کافر در محکمه، به دروغ، سوگند می‌خورد و بعداً کذب سوگند او به اثبات می‌رسد. در این صورت، کدام بیان صحیح است؟
- (۱) هم در دنیا و هم در آخرت ملزم به پرداخت کفاره است زیرا یضاعف لهم العذاب
 - (۲) مطلقاً کفاره بر او نیست زیرا در کفاره معنی عبادت وجود دارد و فرد کافر، مؤمن نیست.
 - (۳) بنابر حکم اخروی، کفاره‌ی یمین بر او لازم می‌آید چون کفار مخاطب به فروع هستند.
 - (۴) در حکم دنیوی، کفاره بر او لازم است، زیرا کفار در امور مربوط به نظم عمومی مثل مسلمانان هستند.
- ۶۶- کدام گزینه درباره‌ی قرائات شاذ(ماورای قرائات دهگانه) صحیح است؟ قرائات شاذ،
- (۱) در حکم آیات منسوخ است.
 - (۲) جاری مجرای اخبار آحاد است.
 - (۳) قرائت به آنها در نماز، مکروه است.
 - (۴) نه آیه به حساب می‌آید و نه خبر واحد

- ۶۷- اگر فردی در قرن پنجم هجری خبری از پیامبر (ص) روایت کند که با وجود جستجو در کتب حدیثی و سؤال از راویان، یافت نشود، چنین خبری، چگونه است؟
 (۱) قطعاً کاذب است چون عادتاً باید چنین باشد.
 (۲) احتمالاً کاذب است چون امکان صدق آن منتفی نیست.
 (۳) می‌تواند صادق باشد ولی به دلیل تردید، نمی‌توان به آن عمل کرد.
 (۴) نمی‌توان حکم به کذب یا صدق آن کرد زیرا عدم الوجدان لا یدل علی عدم الوجود
- ۶۸- کدام عبارت در مورد وجوب عمل به خبر واحد، صحیح است؟ عمل به خبر واحد
 (۱) در فتوی، شهادت و حکم قاضی واجب است.
 (۲) در شهادت و حکم قاضی واجب است ولی در فتوی خیر.
 (۳) در فتوی و حکم قاضی واجب است ولی در شهادت خیر.
 (۴) در فتوی و شهادت، واجب است ولی در حکم قاضی خیر.
- ۶۹- یکی از راه‌های ترجیح اخبار به هنگام تعارض، ترجیح به سبب حال راوی است. کدام مورد از جمله‌ی وجوه ترجیح به سبب حال راوی به شمار می‌رود؟
 (۱) علو الاسناد (۲) مراسیل التابعین (۳) الإسناد و الارسال (۴) موافق زید فی الفرائض
- ۷۰- کدام عبارت در مورد شرط عدالت در اجماع کنندگان، صحیح است؟
 (۱) اجماع: عدالت، شرط است.
 (۲) اصح: عدالت، شرط است.
 (۳) اجماع: عدالت، شرط نیست.
 (۴) اصح: عدالت، شرط نیست.
- ۷۱- مطابق اصح، در اجماع قطعی، کدام بیان صحیح است؟
 (۱) منکر حکم مجمع علیه مطلقاً کافر است.
 (۲) اگر حکم مجمع علیه، خفی باشد منکر آن کافر نمی‌شود.
 (۳) منکر حکم مجمع علیه، مطلقاً (چه خفی، چه ضروری و چه مشهور) کافر است نه فاسق
 (۴) اگر حکم مجمع علیه از مشهورات (نه ضروریات) باشد منکر آن فاسق است نه کافر
- ۷۲- از جمله شروط فرع در قیاس آن است: حکم فرع به صورت اجمالی با نص، ثابت شده باشد و نقش قیاس، بیان تفصیل حکم اجمالی است. این رأی توسط کدام شخص ابراز شده است؟
 (۱) ابوعلی (۲) ابن حزم (۳) ابوهاشم (۴) ابن جریر
- ۷۳- حکم «قیاس در عقلیات» و «قیاس بر حکم منسوخ» به ترتیب چیست؟
 (۱) جواز - جواز (۲) عدم جواز - جواز (۳) جواز - عدم جواز (۴) عدم جواز - عدم جواز
- ۷۴- کدام یک از «قوادح علت» به شمار نمی‌رود؟
 (۱) عدم التأثير (۲) الغاء الفارق (۳) فساد الاعتبار (۴) القول بالموجب
- ۷۵- در آیات زیر، صیغهی امر، به ترتیب در چه معانی استعمال شده است؟
 «ادخلوها بسلام»: «كلوا مما رزقكم الله»
 (۱) تمنی - ارشاد (۲) امتنان - اکرام (۳) امتنان - اباحه (۴) اکرام - امتنان
- ۷۶- صیغهی نهی در آیهی شریفهی «لا تسألوا عن أشياء إن تبدلکم تسؤکم»، در کدام معنی استعمال شده است؟
 (۱) بیان عاقبت، زیرا در نهایت، فرد از پرسش خویش پشیمان می‌شود.
 (۲) تحریم، زیرا صیغهی نهی مجرد از قراین، افادهی تحریم می‌کند.
 (۳) ارشاد، زیرا مفسده‌ای که باید دفع شود مفسده‌ای دنیوی است.
 (۴) کرامت، زیرا نهی، تحریمی نیست و حداقل نهی، بر کراهت دلالت می‌کند.
- ۷۷- مطابق رأی مختار، در مثالهای مقابل، منفی (آنچه نفی شده) کدام است؟ «الغنم السائمة»: «سائمة الغنم»: «السائمة»
 (۱) معلوفة الغنم - المعلوفة - المعلوفة
 (۲) المعلوفة - معلوفة الغنم - معلوفة الغنم
 (۳) معلوفة الغنم - معلوفة الغنم - معلوفة الغنم
 (۴) معلوفة الغنم - معلوفة الغنم - معلوفة النعم

- ۷۸- کدام عبارت درباره‌ی «مطلق و مقید» صحیح است؟
 (۱) تقييد کتاب با قياس، صحيح نيست.
 (۲) تقييد سنت با مفهوم مخالف، صحيح نيست.
 (۳) رابطه‌ی مطلق و مقید، مثل رابطه‌ی عام و خاص است.
 (۴) تقييد مطلق با مذهب راوی اگر صحابی باشد جایز است.
- ۷۹- کدام عبارت در مورد «تخصیص منطوق با مفهوم» صحیح است؟
 (۱) اگر مفهوم ضعیف‌تر باشد جایز نیست.
 (۲) با مفهوم مخالف، جایز است ولی با مفهوم موافق، جایز نیست.
 (۳) با مفهوم موافق، جایز است ولی با مفهوم مخالف، جایز نیست.
 (۴) جایز است زیرا جمع بین دو دلیل بهتر از اهمال یکی از آنهاست.
- ۸۰- جمهور قایل به عدم جواز تأویل «شاة» در حدیث نبوی «فی اربعین شاة شاة» نیستند. از نظر جمهور دلیل این عدم جواز چیست؟
 (۱) عدم تعدیه العلة
 (۲) العودة على الأصل بالإبطال
 (۳) كون العلة المستنبطة معارضة بمعارض
 (۴) كون ثبوت العلة متأخراً عن حكم الأصل
- ۸۱- حرف «ثم» به کدام معنی نیامده است؟
 (۱) مجاوزة (۲) مهلت (۳) ترتیب (۴) تشریک
- ۸۲- مطابق اصح، اگر یک راوی، حدیثی را روایت کند و پس از آن، برخلاف همان حدیث فتوا بدهد در این صورت چه می‌توان گفت؟
 (۱) اگر راوی، صحابی باشد فتوای او موجب تخصیص حدیث عام است.
 (۲) اگر راوی، فقیه باشد فتوای او موجب تخصیص حدیث عام است.
 (۳) در هر حال فتوای او عام را تخصیص می‌زند زیرا راوی در فهم حدیث، اولی از دیگران است.
 (۴) در هر حال فتوای او عام را تخصیص نمی‌زند زیرا دلیل مروی، اولی به اتباع است.
- ۸۳- کدام یک از طرق مقبول در شناخت نسخ است؟
 (۱) تأخر حکم در تلاوت، چون شرط نسخ، تأخر است.
 (۲) راوی بگوید این حکم منسوخ است چون او آگاه‌تر است.
 (۳) تعارض همه‌جانبه‌ی دو دلیل و علم به تأخر یکی نسبت به دیگری
 (۴) تأخر اسلام راوی چون تأخر اسلام دلیل بر تأخر ورود نص است.
- ۸۴- اگر از امام مذهب دو قول متعارض در دو مجلس مختلف، که امکان جمع و تأویل آنها وجود ندارد، نقل شود و قول به نسخ، منتفی باشد، رأی صحیح کدام است؟
 (۱) مجتهدان بعدی بنا بر قواعد ترجیح، یکی را ترجیح می‌دهند.
 (۲) به سبب تساوی آنها در قوت دلیل، قول به تخیر، منطقی‌تر است.
 (۳) به دلیل عدم امکان جمع و تأویل، قایل به تساقط هر دو قول می‌شویم.
 (۴) قولی را که موافق مجتهدی دیگر است ترجیح می‌دهند به خاطر استحباب خروج از خلاف
- ۸۵- کدام عبارت در مورد تعارض «اجماع» و «دلیل» صحیح است؟
 (۱) همواره اجماع، مقدم می‌شود چون دلالت اجماع، قطعی است.
 (۲) اگر نص یا اجماع قابل تأویل باشند قایل به تأویل می‌شویم.
 (۳) همواره اجماع، مقدم است چون در دلیل، امکان نسخ وجود دارد.
 (۴) همواره دلیل، مقدم می‌شود چون رتبه‌ی نص بالاتر از اجماع است.
- ۸۶- کدام مورد در باره‌ی تعارض دو دلیل قاطع، صحیح است؟ تعارض دو دلیل قاطع
 (۱) عقلی و یا شرعی، هر دو جایز است.
 (۲) عقلی و یا شرعی، هر دو محال است.
 (۳) عقلی، محال، ولی تعارض دو دلیل قاطع شرعی، ممکن است.
 (۴) عقلی، ممکن، ولی تعارض دو دلیل قاطع شرعی، محال است.
- ۸۷- اعتبار «کفائت در نکاح»، است.
 (۱) از تحسینات (۲) مکمل حاجیات (۳) از حاجیات (۴) مکمل ضروریات

- ۸۸- کدام مجتهد در مراتب درجات اجتهادی، هم مرتبه‌ی «ابوالقاسم رافعی» است؟
(۱) ابوالطیب بن سلمة
(۲) احمد بن عمر بن سریق
(۳) احمد بن احمد بن القاص
(۴) یحیی بن الشرف النووی
- ۸۹- کدام عبارت در مورد تقلید مجتهد از مجتهدی دیگر صحیح است؟
(۱) جمهور: اگر از مجتهد اعلم تقلید کند جایز است.
(۲) جمهور: جایز نیست زیرا خود می‌تواند اجتهاد کند.
(۳) اجماع: تقلید از مجتهد اعلم و اورع، جایز است.
(۴) اجماع: مطلقاً جایز نیست زیرا خود قدرت بر اجتهاد دارد.
- ۹۰- کدام فقیه، «تبع رخص» را موجب فسق دانسته است؟
(۱) ابن جریر
(۲) ابن حزم
(۳) ابو اسحاق شیرازی
(۴) ابو اسحاق مروزی

